

Sygn. akt: I C 227/21 upr

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	Asesor sądowy Agnieszka Szufarska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2021 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. F.

przeciwko K. K.

o zapłatę

postanawia:

1. oddalić wniosek o podjęcie postępowania,
2. umorzyć postępowanie.

Sygn. akt I C 227/21 upr

UZASADNIENIE

Postanowienia z dnia 26 listopada 2021 r.

W dniu 28 lipca 2021 r., na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 1 k.p.c. zawieszono postępowanie z uwagi na brak możliwości doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Stwierdzono brak podstaw do uznania doręczenia pozwu za skuteczne. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2021 r. oddalono wniosek pełnomocnika o podjęcie postępowania oraz umorzono postępowanie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

W dniu 15 marca 2021 r., zarządzono doręczenie odpisu pozwu. Korespondencja została wysłana na podany w pozwie adres: Zbożowa 55b/17, T..

Pozwany nie odebrał korespondencji zawierającej odpis pozwu, załączników, pisma uzupełniającego i pouczeń. Przesyłka została, po podwójnej awizacji, zwrócona.

Zarządzeniem z dnia 15 kwietnia 2021 r. na podstawie art. 139¹ k.p.c. powód został zobowiązany do doręczenia pozwanemu odpisu pozwu za pośrednictwem komornika i złożenia do akt potwierdzenia doręczenia, albo zwrotu przesyłki i wskazania aktualnego adresu pozwanego lub przedstawienia dowodu, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie

- w terminie dwóch miesięcy pod rygorem zawieszenia postępowania.

Termin do wykonania zobowiązania upłynął bezskutecznie .

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2021 r. sąd, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 1 k.p.c., zawiesił postępowanie. Swój udział w sprawie po stronie powoda zgłosił pełnomocnik. Wniósł o podjęcie postępowania i podjęcie próby doręczenia korespondencji na ustalone przez komornika adresy. Nie wskazał jednak kolejnych aktualnych adresów zamieszkania pozwanego .

W przekonaniu sądu, w sprawie brak jest podstaw do uznania doręczenia pozwu za skuteczne i podjęcia postępowania. Komornik ustalił, że adresat nie zamieszkuje w T. przy ul. (...). Nie ustalił innego adresu pozwanego. Ustalił jedynie adres zameldowania (k. 55), lecz próba doręczenia korespondencji pod powyższym adresem (k. 63) również okazała się bezskuteczna.

Zgodnie z art. 139¹ § 1 k.p.c. jeżeli pozwany, pomimo powtórzenia zawiadomienia zgodnie z art. 139 § 1 zdanie drugie, nie odebrał pozwu lub innego pisma procesowego wywołującego potrzebę podjęcia obrony jego praw, a w sprawie nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających i nie ma zastosowania art. 139 § 2-3¹ lub inny przepis szczególny przewidujący skutek doręczenia, przewodniczący zawiadamia o tym powoda, przesyłając mu przy tym odpis pisma dla pozwanego i zobowiązując do doręczenia tego pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika.

W myśli § 2 powyższego przepisu powód w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania, o którym mowa w § 1, składa do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika albo zwraca pismo i wskazuje aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie.

Po bezskutecznym upływie terminu stosuje się przepis art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Powyższy przepis został dodany do Kodeksu postępowania cywilnego nowelizacją z 4.07.2019 r., która weszła w życie z dniem 7.11.2019 r. (szerzej: Gudowski Jacek, Kodeks postępowania cywilnego. Orzecznictwo. Piśmiennictwo. Tom II do art. 139¹ k.p.c. i cytowane tam opracowania piśmiennictwa, źródło: system informacji prawnej LEX; Kodeks postępowania cywilnego. Koszty sądowe w sprawach cywilnych. Dochodzenie roszczeń w postępowaniu grupowym. Przepisy przejściowe. Komentarz do zmian. Tom I i II pod red. T. Zembrzuskiego źródło: system informacji prawnej LEX).

W literaturze zgodnie podkreśla się, że wadliwe doręczenie pozwu i obraza powyższego przepisu prowadzi wprost do pozbawienia strony pozwanej możliwości obrony praw w toku postępowania.

„W uzasadnieniu projektu ustawy (VIII kadencja, druk sejm. nr (...)) wyjaśniono, że potrzeba uchwalenia tego przepisu wynika z doniosłości problemu skuteczności doręczenia pozwanemu pierwszego pisma procesowego w sprawie, które wywołuje potrzebę podjęcia obrony jego praw. Oceny tej sąd dokonuje często na podstawie adnotacji doręczyciela pocztowego na zwrotnym potwierdzeniu odbioru przesyłki o treści „drzwi zamknięte”. Wówczas sąd nie dysponuje innymi danymi i jest zmuszony do zaufania powodowi, że podał w pozwie faktyczny adres pozwanego, co nie zawsze ma miejsce. Skutkiem błędnego uznania takiego wadliwego doręczenia za prawidłowe jest pozbawienie pozwanego możliwości obrony jego praw w toku postępowania i narażenie go na konieczność składania wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia, gdy na etapie postępowania egzekucyjnego poweźmie wiadomość o istnieniu tytułu wykonawczego. Takim sytuacjom, polegającym na prowadzeniu fikcyjnych procesów, ma zapobiec wprowadzenie możliwości doręczenia pozwanemu pisma wszczynającego postępowanie w sprawie przez komornika. Zgodnie z § 2 powód w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania powinien alternatywnie:

1) złożyć do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika;

- 1) zwrócić sądowi pismo, wskazując aktualny adres pozwanego;
- 2) zwrócić sądowi pismo, składając dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie.

Złożenie do akt potwierdzenia doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika powoduje, że sąd dysponuje dowodem doręczenia na prawidłowy adres strony.

Wiarygodność złożonych przez powoda dowodów na okoliczność, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie, podlega swobodnej ocenie sądu (art. 233 § 1). S. niepewności nie likwiduje także wskazanie przez powoda sądowi aktualnego adresu pozwanego (innego od podanego w pozwie), może bowiem okazać się, że ten kolejny adres będzie również nieprawidłowy. Ponieważ w analizowanym przepisie jest mowa o „aktualnym” adresie, wskazanie przez powoda kolejnego nieaktualnego adresu pozwanego nie będzie prawidłowym wykonaniem obowiązku, o którym mowa w § 2, a w konsekwencji nie uchroni powoda przed zawieszeniem postępowania.

Zgodnie z art. 3 ust. 4 pkt 1 i 1a u.kom.s. komornik na zlecenie sądu albo wnioszek powoda zobowiązany przez sąd na podstawie art. 139¹ § 1 k.p.c. osobiście doręcza bezpośrednio adresatowi zawiadomienia sądowe, pisma procesowe oraz inne dokumenty sądowe za potwierdzeniem odbioru i oznaczeniem daty, albo stwierdza, że adresat pod podanym adresem nie zamieszkuje, a także na zlecenie powyższych podmiotów podejmuje czynności zmierzające do ustalenia aktualnego adresu zamieszkania adresata. Tryb dokonywania doręczeń za pośrednictwem komornika został uregulowany w art. 3a u.kom.s., zaś zasady ustalania przez komornika aktualnego miejsca zamieszkania adresata – w art. 3b u.kom.s.” (E. Stefańska, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz Tom I pod red. M. Manowskiej, źródło: System Informacji Prawnej LEX).

Dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie „musi wykazywać fakt przebywania pod adresem wskazanym w pozwie i to w okresie, w którym była awizowana pierwotna przesyłka sądowa.” (tak: M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz wyd. 1 pod red. J. Gołaczyńskiego i D. Szostek , źródło: System Informacji Prawnej Legalis).

Dowodem złożonym sądowi przez powoda może być np. potwierdzenie odbioru innej korespondencji przez pozwanego (uczestnika postępowania) pod dotychczasowym adresem albo jego pismo ze wskazaniem tego adresu jako adresu zamieszkania (tak: D. Markiewicz, komentarz do art. 139¹ k.p.c. pod red. T. Szanciły, źródło: System Informacji Prawnej Legalis).

Wobec powyższego, należało stwierdzić, że powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika , nie wywiązał się należycie z obowiązku określonego w art. 139¹ § 2 k.p.c. Ze względu na powyższe na podstawie art. 180 § 1 k.p.c. a contrario orzeczono jak w pkt 1 postanowienia.

Wobec upływu terminów o których mowa w art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c. postępowanie podlegało umorzeniu, o czym orzeczono w pkt 2 postanowienia. Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu postanowienia SN z dnia 18 listopada 2015 r. o sygn. . III CZP 74/15 (publ.: Lex) zgłoszenie wniosku o podjęcie postępowania, który jest bezzasadny, nie tamuje umorzenia postępowania.

Ze względu na powyższe, orzeczono jak w sentencji.